

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 143/14
Λουξεμβούργο, 5 Νοεμβρίου 2014

Απόφαση στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-307/12 και T-408/13
Adib Mayaleh κατά Συμβουλίου

**Το Γενικό Δικαστήριο επιβεβαιώνει το κύρος των περιοριστικών μέτρων που
ελήφθησαν εις βάρος του Adib Mayaleh, Διοικητή της Κεντρικής Τράπεζας της
Συρίας**

*Μολονότι, λόγω της διπλής, συριακής και γαλλικής ιθαγενείας του, ο A. Mayaleh μπορεί να μεταβεί
στη Γαλλία, τα άλλα κράτη μέλη υποχρεούνται να του απαγορεύσουν την πρόσβαση στο έδαφός
τους*

Ο Adib Mayaleh, συριακής ιθαγενείας, ο οποίος έχει αποκτήσει τη γαλλική ιθαγένεια, είναι ο Διοικητής της Κεντρικής Τράπεζας της Συρίας. Κατά τον χρόνο κτήσεως της γαλλικής ιθαγενείας, άλλαξε το όνομά του σε André Mayard, ώστε αυτό να ηχεί γαλλικό. Με πλείονες πράξεις εκδοθείσες το 2012 και το 2013, το Συμβούλιο ενέγραψε και διατήρησε το όνομα του A. Mayaleh στον κατάλογο των προσώπων που υπόκεινται στα περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας. Ως εκ τούτου, δεσμεύθηκαν τα κεφάλαια και οι οικονομικοί πόροι του A. Mayaleh και του απαγορεύθηκε η είσοδος στο έδαφος των κρατών μελών της Ένωσης ή η διέλευση από αυτό. Η αιτιολογία για την εγγραφή του ονόματος του A. Mayaleh είχε ως εξής: «Ο Adib Mayaleh είναι υπεύθυνος για την παροχή οικονομικής στήριξης στο συριακό καθεστώς μέσω της θέσης του ως Διοικητού της Κεντρικής Τράπεζας της Συρίας»¹.

Ο A. Mayaleh ζητά την ακύρωση της εγγραφής του².

Με σημερινή απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο **απορρίπτει τις δύο προσφυγές τις οποίες άσκησε ο A. Mayaleh** και επικυρώνει ως εκ τούτου την εγγραφή και τη διατήρηση του ονόματός του στους καταλόγους των προσώπων που υπόκεινται στα περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας.

Το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι το Συμβούλιο (i) δεν παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως την οποία υπέχει, (ii) δεν προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας και το δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας του A. Mayaleh, (iii) δεν προσέβαλε το δικαίωμα ιδιοκτησίας του A. Mayaleh και (iv) μπορούσε να στηριχθεί αποκλειστικώς και μόνο στα επαγγελματικά καθήκοντα του A. Mayaleh για να λάβει περιοριστικά μέτρα εις βάρος του (λαμβάνομένου υπόψη του ότι η Κεντρική Τράπεζα της Συρίας έχει κυρίως ως αποστολή να εξυπηρετεί ως τραπεζίτης τη Συριακή Κυβέρνηση, ο A. Mayaleh, ως Διοικητής, ασκεί θεμελιώδη καθήκοντα στο ίδρυμα αυτό και βρίσκεται ως εκ τούτου σε θέση εξουσίας και επιρροής όσον αφορά τη χρηματοοικονομική υποστήριξη του συριακού καθεστώτος).

Όσον αφορά το ιδιαίτερο χαρακτηριστικό το οποίο συνίσταται στο ότι ο A. Mayaleh έχει **διπλή ιθαγένεια, συριακή και γαλλική**, το Γενικό Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι **το δίκαιο της Ένωσης δεν επιβάλλει στα κράτη μέλη να απαγορεύουν την είσοδο υπηκόων τους στο έδαφός τους**,

¹ Από τα τέλη του 2012, η αιτιολογία της εγγραφής στους καταλόγους υπέστη ελαφρές τροποποιήσεις, σε ορισμένες επίσημες γλώσσες της Ένωσης, ενώ σε άλλες επίσημες γλώσσες δεν υπήρξε μεταβολή. Στην ελληνική, η νέα απόδοση της αιτιολογίας έχει ως εξής: «Ο Adib Mayaleh είναι υπεύθυνος για την παροχή οικονομικής και χρηματοοικονομικής υποστήριξης στο συριακό καθεστώς μέσω των αρμοδιοτήτων του ως Διοικητής της Κεντρικής Τράπεζας της Συρίας». Κατά το Γενικό Δικαστήριο, αυτή η ελαφρά διαφορά στην φρασεολογία ουδόλως επηρεάζει την ουσία της αιτιολογίας της οποία παρέσχε το Συμβούλιο.

² Λεπτομερέστερα, ο A. Mayaleh ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως 2011/782, όπως τροποποιήθηκε με την εκτελεστική απόφαση 2012/256, του κανονισμού 36/2012, όπως τροποποιήθηκε με τον εκτελεστικό κανονισμό 410/2012, της αποφάσεως 2012/739, του εκτελεστικού κανονισμού 363/2013 και της αποφάσεως 2013/255.

ακόμη και αν απαγορεύεται στους υπηκόους αυτούς η είσοδος στο έδαφος της Ένωσης ή η διέλευση από αυτό. Εξάλλου, απαντώντας σε ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου, η Γαλλική Κυβέρνηση επισήμανε ότι ο A. Mayaleh, ως Γάλλος υπήκοος με το όνομα André Maynard, μπορούσε να μεταβεί στη Γαλλία. Συνεπώς, τα περιοριστικά μέτρα στα οποία υπόκειται ο A. Mayaleh δεν τον εμποδίζουν να επισκεφθεί την οικογένειά του στη Γαλλία.

Αντιθέτως, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι **τα άλλα κράτη μέλη πλην της Γαλλίας υποχρεούνται να εφαρμόζουν τους επιβληθέντες από το Συμβούλιο περιορισμούς στο έδαφός τους**. Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο επισημαίνει ότι το δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας των πολιτών της Ένωσης δεν είναι απεριόριστο και ότι τα κράτη μέλη μπορούν να περιορίζουν την ελευθερία αυτή έναντι ορισμένων προσώπων, για λόγους, ιδίως, δημόσιας τάξεως ή δημόσιας ασφαλείας, τηρουμένης της αρχής της αναλογικότητας. Συνεπώς, το Συμβούλιο μπορούσε να περιορίσει το δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας του A. Mayaleh εντός της Ένωσης, τηρώντας την αρχή της αναλογικότητας (εξαιρουμένης της γαλλικής επικρατείας).

Στην παρούσα υπόθεση, το Γενικό Δικαστήριο επισημαίνει ότι δύο ³ από τις πράξεις τις οποίες εξέδωσε το Συμβούλιο μετά την άσκηση της πρώτης προσφυγής του A. Mayaleh δεν κοινοποιήθηκαν προσωπικώς στον ενδιαφερόμενο, αλλά στον δικηγόρο που τον εκπροσωπούσε στο πλαίσιο της προσφυγής αυτής. Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι, όσον αφορά τα περιοριστικά μέτρα, **οι πράξεις του Συμβουλίου πρέπει να απευθύνονται στον αποδέκτη της πράξεως και όχι στους δικηγόρους που τον εκπροσωπούν**. Πράγματι, η κοινοποίηση σε δικηγόρο λογίζεται ως κοινοποίηση στον αποδέκτη μόνον αν ένας τέτοιος τύπος κοινοποίησεως προβλέπεται ρητώς από κανονιστική ρύθμιση ή από συμφωνία μεταξύ των διαδίκων. Δεδομένου ότι από τις εφαρμοστέες διατάξεις και τα έγγραφα της δικογραφίας δεν είναι δυνατό να κριθεί ότι τούτο συνέβη εν προκειμένω, το Γενικό Δικαστήριο συνάγει ότι το Συμβούλιο παρέβη την κανονιστική ρύθμιση την οποία επέβαλε στον εαυτό του. Πάντως, αυτή η διαδικαστικής φύσεως παράβαση, μολονότι δεν επιτρέπει να κριθεί ότι ο A. Mayaleh προσέβαλε εκπροθέσμως τις εν λόγω πράξεις ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, δεν δικαιολογεί, αυτή και μόνη, την ακύρωση των πράξεων αυτών. Πράγματι, ο A. Mayaleh δεν κατόρθωσε να αποδείξει ότι η έλλειψη ατομικής κοινοποίησεως των πράξεων αυτών στη διεύθυνσή του στη Συρία είχε ως συνέπεια προσβολή των δικαιωμάτων του η οποία θα δικαιολογούσε την ακύρωση των οικείων πράξεων.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου μπορεί να ασκηθεί αναίρεση, περιοριζόμενη σε νομικά ζητήματα, ενώπιον του Δικαστηρίου, εντός δύο μηνών από της κοινοποίησής της.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προσφυγή ακυρώσεως αποσκοπεί στην ακύρωση πράξεων των οργάνων της Ένωσης που αντιβαίνουν στο δίκαιο της Ένωσης. Υπό ορισμένες προϋποθέσεις, τα κράτη μέλη, τα όργανα της Ένωσης και οι ιδιώτες μπορούν να ασκήσουν προσφυγή ακυρώσεως ενώπιον του Δικαστηρίου ή του Γενικού Δικαστηρίου. Αν η προσφυγή είναι βάσιμη, η πράξη ακυρώνεται. Το καθού όργανο της Ένωσης οφείλει να καλύψει το ενδεχόμενο κενό δικαίου που δημιουργεί η ακύρωση της πράξεως.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Γενικό Δικαστήριο

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582

³ Συγκεκριμένα, ο εκτελεστικός κανονισμός 363/2013 και η απόφαση 2013/255.